

SỐ 599

KINH PHẬT VỊ HẢI LONG VƯƠNG THUYẾT PHÁP ẤN

Hán dịch: Đời Đại Đường, Pháp sư Nghĩa Tịnh.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Thế Tôn ngụ ở cung điện của vua rồng trong biển, cùng với chúng đại Tỳ-kheo một ngàn hai trăm năm mươi vị. Lại cùng với nhiều chúng Đại Bồ-tát đều vân tập đến.

Bấy giờ, Long vương Ta-kiệt-la liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đến phía trước, đảnh lễ nơi chân Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Giả sử có người chỉ thọ trì ít pháp thì đạt được phước đức nhiều chăng?

Phật bảo Hải Long vương:

–Có bốn pháp thù thắng, nếu người nào thọ trì, đọc tụng, hiểu rõ ràng về ý nghĩa ấy thì tuy dụng công ít nhưng đạt được phước rất nhiều, công đức ấy cùng với người đọc tụng tám vạn bốn ngàn tạng pháp là giống nhau. Những gì là bốn pháp? Đó là nhớ nghĩ, đọc tụng:

Các hành vô thường

Tất cả đều khổ

Các pháp vô ngã

Niết-bàn an vui.

Long vương nên biết! Đó gọi là bốn pháp thù thắng, là pháp trí vô tận của Đại Bồ-tát giúp họ sớm chứng được pháp vô sinh mau đạt đến Niết-bàn. Vì thế, nên các ông thường phải nên nhớ nghĩ, đọc tụng.

Lúc Thế Tôn giảng kinh Bốn Câu Pháp Ấn này thì các hàng Thanh văn, chúng Đại Bồ-tát cùng tám bộ chúng Trời, Rồng, A-tu-la, Kiền-đạt-bà... nghe lời Phật dạy đều rất hoan hỷ, tin tưởng lãnh thọ vâng theo.

